

Країни із різним кліматом, але проблеми молоді – однакові

Віктор Радчук

Наприкінці липня у місті Ряшеві (Жешуві) відбулася чотириденна конференція згідно з програмою Євросоюзу Erasmus+ «Чотири країни – одна мета: мобільність працівників і служб, що працюють із молоддю».

До найближчого прикордоння України (польське місто Жешув) прибули представники Греції, Литви, України, які разом із господарями упродовж чотирьох днів активно і змістовно працювали над питаннями молодіжної тематики. Йшлося про професійне навчання, мотивацію молоді до кар'єрного зростання, про дослідження нових методів працевлаштування молоді, інші іновативні практики у молодіжній роботі і неформальній освіті. До складу учасників конференції увійшли три групи делегатів, що представляли країни Європейського Союзу, до яких охоче долучилися представники України.

Наші європейські колеги із Греції, Литви та Польщі вже далеко не перший рік перебувають у руслі

складних викликів, які періодично висуває молодіжне середовище практично в усіх країнах світу. Романівську громаду презентували під час конференції керівник гуманітарного відділу Романівської селищної ради Оксана Гаврилова та очільниця Романівського польського культурно-освітнього товариства Ольга Мичківська. За їхніми словами, програма кон-

ференції була надивовижно насичена заходами пізнавально-евристичного спрямування. Нетворкінг, панельна дискусія, екскурсії до закладів, які займаються практичним навчанням молоді у Польській державі, щоденно поєднувалися із гарно облаштованою програмою культурно-освітнього спрямування. Виявилося, що Жешув, наприклад, аж ніяк не по-

ступається своїми музейно-туристичними принадами таким містам, як Вроцлав, Люблін, Гданськ чи Краків. Хоча, звісно, за розмірами та за кількістю жителів Жешув можна порівнювати із українським Житомиром.

Що нового і принципового відкрили для себе у проблематиці роботи з молодіжним середовищем романівчани? Що-найперше європейці сьогодні неабияк здивовані тим, що в Україні досі зберігається як всезагальна і обов'язкова система одинадцятикласної освіти.

Європейці вже так давно відмовилися від такого анахронізму, що ніяк не втямлять, навіщо кожній дитині навчатися у школі цілих одинадцять років. Адже у Європі у віці 14-15

Сесії бувають черговими і позачерговими. Найближча стане надважливою

с. 3

Огірки та теплиці як каталізатор розвитку села. Щось у цьому є!

с. 4

Варто побувати, бо є що побачити

с. 4

років відбувається чіткий розподіл учнів на тих, які йдуть здобувати так звані масові професії (електриків, слюсарів, зварювальників, операторів, техніків, перукарів, кондитерів) і на ліцеїстів, які навчаються у так званій старшій школі, де увесь навчальний процес направлений на те, аби випускник старшої школи міг безперешкодно отримати університетську освіту. Причому рівень університетської освіти в Європі (так

само, як і в США, Японії, Малайзії, Сінгапурі і т. п.) тримається на високому рівні академізму, коли знання засвоюються системно, плідно і надовго. Тож учасники конференції із великим оптимізмом зустріли повідомлення гостей із України про те, що у нас із 1 вересня 2027-го року також запроваджується поділ у середовищі випускників гімназійних 9-х класів.

Продовження на стор. 2.

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 76001

Підтримай свободу слова!

ПЕРЕДПЛАТИТИ

на 1 місяць - 68,00 грн,
на 3 місяці - 164,00 грн,
на 6 місяців - 308,00 грн

У найближчому поштовому відділенні!

СПОДОБАЛАСЬ
ГАЗЕТА?

Країни із різним кліматом, але проблеми молоді – однакові

Початок на стор. 1.

Відтепер і в подальшому в Україні також існуватиме чіткий розподіл учнів на тих, хто здобуває вкрай потрібні для суспільства масові професії, і на тих, хто чітко орієнтує себе на вступ до університету. Хоча європейці ледь не в один голос додають, що такі потужні і масштабні освітянські реформи в умовах війни і запровадженого військового стану проводити вкрай важко.

Але з огляду на те, що у європейських країнах подібні освітянські реформи було проведено 50-70 років тому, українці мають терміново наздоганяти Європу. Але якщо навіть на побутовому рівні поцікавитися, навіщо перукарю чи, наприклад, дорожньому техніку і так само автослюсареві або електромонтеру потрібно вивчати курс «Алгебра і початки аналізу», який досі штудіюють ліцеїсти у 10-11 класах, то на це запитання в Україні не відповість ніхто. Водночас не можна вважати,

що якість української освіти в Європі кимось зневажається. Навпаки, за словами греків і литовців, які брали участь у конференції у Жешуві, українці за рівнем технічно-цифрової підготовки військових спеціальностей вже сьогодні удостоєні найвищих і найкращих міжнародних оцінок схвального характеру. Військова справа, програмування, робототехніка у середовищі значної кількості української молоді здобули не просто визнання і популярність, але й стали взірцевим прикладом для армій розвинених європейських держав.

Безумовно, у молодіжному середовищі України точно так, як і в молодіжних середовищах європейських країн, сьогодні актуалізувалися проблеми ще й гуманітарного характеру. Як і чому у суспільствах так званої сталої демократії (а це Франція, Німеччина, Велика Британія, Швеція, Данія та ін.) стає відчутною радикалізація суспільних на-

строїв, яка призводить до сплеску ксенофобії, расизму, нетерпимості та інших негативних явищ? До речі, у цьому українська молодь також може бути взірцево-поміркованою соціальною нішею України, яка допомагає нашій державі долати цілу гаму широко розповсюджених соціальних хвороб (таких як корупція, непотизм, кумівство, хабарництво тощо). Зрештою, стверджувати, що в Україні молодь почувається захищеною, відчуває впевненість у майбутньому, – значить покрити душу. Молодь України опинилася сьогодні у надскладній ситуації, коли вирішення низки давно назрілих проблем має бути поєднане із масштабним післявоєнним відновленням. Але якраз ці завдання будуть вирішувати нинішні 15-17-літні українські юнаки та дівчата. Сподіватися на прибульців-мігрантів чи ще на яку допомогу нам не доводиться і у найближчі часи вже й не доведеться.

Звісно, надіятися на те, що під час поїздок до Європи для участі у конференціях, на дискусійних майданчиках ми отримаємо більшість із тих рецептів вирішення молодіжних проблем в Україні, однозначно не варто. Але вивчити, а потім запозичити все краще, чого європейці ВЖЕ ДОСЯГЛИ, ми мусимо і повинні. Аби зменшити гостроту проблем, які вже зараз виринають у середовищі так званої неблагополучної молоді. Така ж точно неблагополучна ситуація із працевлаштуванням значної маси колишніх випускників українських професійних ліцеїв, всіляких курсів або ж закладів дуальної освіти. Та й випускники українських вишів після завершення навчання і здобуття диплому бакалавра (і так само магістра) частенько прямують до місця так званої робітничої спеціальності, працюючи охоронцями, касирами чи адміністраторами у супермаркетах більшості торговель-

них мереж України. У тому, що випускники вишів не цураються чорнової роботи, нічого поганого немає. Але постає питання – навіщо держава витрачає шалені кошти на навчання соціологів, юристів, технологів, вчителів чи тренерів, аби молоді спеціалісти шукали і погоджувалися на роботу не за фахом?

P. S. Питання про активізацію молодіжного середовища у Романівській громаді, як і раніше, залишається одним із найактуальніших у житті громади. Так, у Романові є і формально діє молодіжна рада при Романівській селищній раді. У переліку її першочергових завдань – вивчення, окреслення першочергових, найбільш актуальних проблем молоді, яка живе на території Романівської громади. І це завдання не лише місцевого масштабу, бо і в Європі подібні проблеми також існують. Але наша молодь – тут, і нам – своє робити!

Кіно під відкритим небом популярності не втрачає навіть восени. Тому – робімо висновки!

Віктор Першко

Ініціатива, що народилася у селі Велика Козара і стосувалася перегляду кінофільмів під відкритим небом, досягла сьогодні масштабів помітного і значимого для громади проєкту.

Хтось і досі каже, що це несерйозно, бо кінозал під відкритим небом стає незручним вже за температури менше 12 градусів тепла. А якщо ще й краплинка дощу впала з неба, то й взагалі, як кажуть, не рипайтесь, люди добрі, а сидіть краще вдома біля своїх телевізорів.

Насправді питання не у тому, чи під відкритим небом, чи у залі навіть невеличкого сільського кафе, клубу, колишньої контори чи теперішнього старостату. Річ у тім, що люди приходять здебільшого побачити одне одного, поспілкуватися у невимушеній обстановці. А ще, звісно ж, поглянути на екран, щоб згадати про те, як було колись. Адже ж ніде правди діти: не все ж було погано у тому, що люди збиралися, спілкувалися, веселилися чи розважалися. Тому кіно під відкритим небом має право на існування. Зовсім нещодавній приклад такого кіносеансу у селі Биківці доводить, що люди справді зраділи появі у селі кіно прямо посеред вулиці. Звісно, середина серпня – це не початок липня, коли лише о восьмій вечора пекуча спека давала можливість трохи перепочити. Сьогодні вечори стають холоднішими, а ще за тиждень-два під відкритим небом дивитися кіно буде не зовсім приємно.

Однак люди кажуть, що кіно, яке приїздить до села, – то гарна

справа, і до ініціаторів його показу звернень не меншає. Навіть у ці дні, коли ви читаете ці рядки. Після відвідин селища Биківки, де глядачі кінофільму «Крашанка» зібрани для потреб ЗСУ 7 тисяч 610 гривень (це поки що рекорд кінопоказу за весь період літнього сезону), команду Лідії Мумрик, яка охоче і з розумінням ставиться до запрошення людей, знову (вже вдруге) запрошують до Врублівки. Сподіваємось, Лідія Миколаївна знайде сил і натхнення і ще раз порадує врублівських кіноманів показом фільму під відкритим небом.

Але якраз зараз, у цей момент, варто було б підбити певні підсумки і зробити важливі висновки. Адже сам по собі резонанс від показу фільмів під відкритим небом є дуже важливим, а можливо, й навіть знаковим імпульсом у духовно-мистецькому житті громади. Питання не стоїть у тому, аби у подальшому звертатися раз по раз до Лідії Мумрик із проханням показати чергову кіноновинку, наприклад, у Червоних Хатках, Соболівці чи Ольшанці. Річ у тому, що нова форма роботи (на зразок колишньої «кінопредвижки» часів ще 50-60-х років минулого століття) показала свою значимість і попу-

лярність. Тому було б правильно не загубити знайдене, а то й навіть вдосконалити справді гарну і вдалу форму роботи. Тим паче, що було б зовсім непогано дещо згадати, а дещо із минулого і вдосконалити. Адже з кінострічкою до сільських аудиторій не обов'язково їхати із метою зібрати кошти на підтримку ЗСУ (хоча ця місія заслуговує на особливу і святу увагу). До клубу, а за його відсутності – у будь-яке приміщення, здатне вмістити 30, 40 чи навіть пів сотні людей, варто приїхати хоча б тому, аби поспілкуватися із людьми.

Колись, років так 80 чи навіть 90 тому, кіно приїздило до села у супроводі лектора, який розповідав про міжнародну ситуацію, про те, щоворог прагне нас знищити, але ми куди сильніші». А вже потім на екрані показували «Чапаєва», «Щорса», «Цирк» і т. п. І люди залишалися задоволеними. І охоче чекали приїзду кіно і лектора ще за місяць. А хіба такої потреби у зустрічах, у налагодженні комунікації із людьми сьогодні немає? А мабуть-таки – є! Тому справа за чим? Потрібен мультимедійний проєктор належної моделі, який досить легко налагодити на кінопоказ у будь-якому сільському куточку Романівської селищної ради. Так його можна сьогодні придбати. Для культосвітніх потреб громади. Однак тут є одне «але» – потрібне бажання, потрібне бачення і вміння використати колись найважливіше із усіх видів мистецтв для нинішніх потреб. Того ж таки народу. І якщо хочете – тієї ж самої влади, яку іноді високі чиновники і столичні бюрократи називають владою на місцях. До речі, цілком справедливо і навіть влучно. Тож кіно, лекція, зустріч із цікавим артистом, письменником, поетом, навіть зі спортсменом, а тим паче із героєм – ветераном російсько-української війни – все це має звучати якраз там, на місцях!

До Дня Незалежності України

БЛАГОДІЙНА ЛОТЕРЕЯ

Подаруй свято та підтримай наших захисників! ❤️

Квитки можна придбати у Биківському старостинському окрузі

Вартість квитка: **200 грн**

Серед призів:

Сертифікати від місцевих умільців

Подарункові набори

Товари від місцевих підприємців

Кожен квиток – це внесок у спільну перемогу! ❤️

Разом до Перемоги! Слава Україні!

Гарним винаходом у процесі проведення культурно-мистецьких акцій на рівні звичайного Будинку культури варто назвати ініціативу культармійців Биківки. У неділю, 23 серпня, під час відзначення Дня селища і напередодні славного ювілею державної незалежності України, тут відбудеться розі-

граф лотереї, який зазвичай привертає уваги чималого загалу жителів Биківки. А що, лотерея, де мають розіграти гарні і прямо-таки чудернацькі призи-виграші, – це гарний і дуже привабливий метод стимуляції найпотужнішого людського зібрання. А це – вкрай важливо!

Сесії бувають черговими і позачерговими. Найближча стане надважливою

Наталія Риси́ч

Про сесію Романівської селищної ради, яка намічена для проведення 27 серпня 2026-го року, у Романові нині говорять не так багато, як того вона заслуговує.

Загалом нічого такого, щоб погіршило соціально-економічний стан Романова чи його сіл та селищ, на сесії не розглядатимуть і не ухвалюватимуть. Леде не головним пунктом порядку денного сесії має стати розгляд питання про реорганізацію закладів освіти Романівської селищної ради. Якщо ще конкретніше, то депутати мають вирішити питання про реорганізацію нині діючих ліцеїв до статусу гімназій, а також ухвалити рішення про створення у Романівській громаді академічного ліцею із профільним навчанням.

Той, хто хоча б трішечки слідкує за процесом обговорення питання про створення академічного ліцею у лоні Романівської селищної ради, знає, що йдеться про те, де саме буде розміщено той ліцей, у якому, починаючи із 1 вересня 2027-го року, будуть

Джерело фото: Тей Романів

навчатися ліцеїсти академічного рівня. Тривалий час домінуючою думкою у середовищі мешканців Романова було переконання у тому, що ліцей академічного рівня із навчанням у 10-12-х класах має бути однозначно у Романові. Те, що у адміністративному центрі Романівської територіальної громади немає окремого приміщення із мінімально потрібними 23-25 навчальними аудиторіями, їдальнею, спортивним залом і безпековим укриттям, дехто і з ревних прихильників розташування ліцею у Романові намагався нівелювати і компенсувати увагою до окремо розташованих колишніх шкільних приміщень на вулицях Шевченка і графа Ілінського. Мовляв, якщо мобілізувати ці

споруди під потреби майбутнього академічного ліцею, то нікуди із Романова майбутній ліцей переселяти не потрібно. Однак ресурсів і потенціалу обох, вище згаданих приміщень колишніх шкіл, для майбутнього академічного ліцею із профільним навчанням не вистачає від слова «зовсім». Тим паче, що обидва приміщення, які намагаються залучити у якості аргументів прихильники розташування ліцею у Романові, потребують потужної реконструкції і залучення чималих грошей. Йдеться про 10 мільйонів гривень, яких так просто у бюджеті Романівської громади не знайти. Бо їх немає.

Натомість приміщення нинішнього Романівського ліцею №2

(с. Романівка) леде не ідеально підходить під потреби майбутнього академічного ліцею. Приміщення ліцею у Романівці розраховане на 450 учнів, а тому окрім 300 ліцеїстів, які мають навчатися у 2030-му році у 10-12-х класах академічного ліцею, тут же можуть навчатися і гімназійні 5-9-ті класи для дітей із Романівки, Хижинців, Раців та інших сіл, які вже давно вчать у Романівці.

Рішення, яке депутати Романівської селищної ради мають ухвалити 27 серпня щодо створення академічного ліцею у громаді, потрібне для того, аби розпочати безпосередню підготовку до відкриття ліцею академічного профілю, який офіційно запрацює із 1 вересня 2027-го року. Зволікати далі не можна і не вийде, бо негативний результат (якщо, не доведи Боже, рішення під час сесії ухвалене не буде) означатиме, що академічного ліцею із профільним навчанням у Романівській селищній раді взагалі не буде. А це для громади – великий мінус. Це – пониження статусу громади. Це – зайвий аргумент щодо її неспроможності і навіть неідеальності. Адже важко не помітити, якої шкоди завдали так звані дискусії і кілька варіантів (етапів) громадських слухань та обговорень, коли прихильники

розташування майбутнього академічного ліцею у Романові намагалися довести висновок, що ліцей поза Романовом, це леде не знищення селища, а поїздка із Романова до Романівки ототожнювалася із подорожуванням леде не до Бердичева. Хоча аргументація щодо якості дороги, яку держава (а насправді – керівництво області) не зуміла вчасно відремонтувати, цілком доречно і станом на сьогодні важлива. Ба більше, стан дороги від окраїн Романова до села Романівки якраз і буде визначати успішний старт роботи академічного ліцею у Романівці вже із 1 вересня 2027-го року. І це вже проблема, до вирішення якої має долучитися керівництво Романівської селищної ради. Бо далі, як кажуть, відступати нікуди.

Втім, окрім питання, яке люди вже давно називають «ліцейним», під час сесії 27 серпня 2026-го року розглядатимуться також важливі питання, що регламентуватимуть і визначатимуть самопочуття людей у найближчі часи. Зокрема, важливим має бути рішення про відкриття у межах Романівської громади так званого «Ветеранського хабу». Рішення про його відкриття депутати збираються ухвалити під час сесії, а також прийняти Положення, що регламентуватиме роботу щойно створеної структури.

Житомирщина увійшла до трійки областей за кількістю молодіжних грантових проєктів

Президент України Володимир Зеленський підписав Указ про призначення грантів другого туру для молоді з малих територіальних громад на 2026 рік.

За результатами 91 молодіжний проєкт отримав понад 14,6 млн грн державної підтримки. Загалом цього року в малих територіальних громадах реалізовуватимуть 272 молодіжні проєкти на загальну суму 45 млн грн.

Серед областей, які отримали найбільшу кількість підтримки, – Житомирщина. У регіоні реалізовуватимуть 24 молодіжні проєкти. Більше проєктів припадає лише на Полтавську (44) та Чернівецьку області (37).

Особливо важливо, що у 2026 році гранти вперше отримали неповнолітні учасники – загалом 44 молодіжні ініціативи належать авторам віком до 18 років. Серед них – 14-річна Вероніка Колесник

із Житомирщини, яка реалізує проєкт «Студія звукозапису «UkrREC». Вона стала однією з наймолодших учасниць грантової програми в Україні.

Загалом на конкурс надійшло 429 молодіжних ініціатив, які охопили 20 областей України, зокрема й прифронтові регіони.

Молодь найчастіше обирала проєкти, спрямовані на створення молодіжних просторів для неформальної освіти та спілкування, розвиток спорту, культури й мистецтва, цифровізацію та STEM-освіту, екологію та сталий розвиток громад.

Окремі ініціативи також передбачають психоемоційну підтримку, розвиток інклюзії, туризму, волонтерства та лідерських навичок.

Грантовий конкурс реалізується Міністерством молоді та спорту України та Українським молодіжним фондом.

Підтримка таких ініціатив дає молоді можливість не лише реалізовувати власні ідеї, а й безпосередньо долучатися до розвитку громад, створюючи нові можливості для навчання, творчості, спорту та взаємодії.

Джерело: пресслужба Житомирської ОВА

Одноразова компенсація людям з інвалідністю, які постраждали від вибухонебезпечних предметів: як отримати

Якщо інвалідність виникла через ушкодження від вибухонебезпечних предметів, держава передбачає одноразову компенсацію.

Хто та в якому розмірі може її отримати, куди звертатися та які документи надати – розповідають юристи системи надання безоплатної правничої допомоги (БПД).

Хто може отримати

- люди з інвалідністю,
- діти з інвалідністю до 18 років.

Якщо інвалідність встановили через ушкодження здоров'я, отримані в Україні внаслідок дії вибухонебезпечних предметів.

Які умови

Компенсація одноразова.

Звернутися потрібно не пізніше 60 календарних місяців після встановлення зв'язку інвалідності з ушкодженнями, спричиненими вибухонебезпечними предметами, на підставі:

- висновку лікарсько-консультативної комісії закладу охорони здоров'я – дітям до 18 років,
- висновку МСЕК або витягу з рішення експертної команди з оцінювання повсякденного

функціонування особи, або витягу з рішення ЕКОПФО, що формується в електронній системі, – людям від 18 років.

Розмір компенсації

Компенсація встановлюється у кратному розмірі прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, станом на 1 січня. У 2026 році:

- I група інвалідності: 5 × прожитковий мінімум = 12 975 грн,
- II група інвалідності: 4 × прожитковий мінімум = 10 380 грн,
- III група інвалідності: 3 × прожитковий мінімум = 7 785 грн,
- Діти з інвалідністю підгрупи А до 18 років: 5 × прожитковий мінімум = 12 975 грн,
- Діти з інвалідністю до 18 років: 4 × прожитковий мінімум = 10 380 грн.

У разі зміни групи інвалідності розмір призначеної компенсації не перераховується.

Куди звернутися

Заяву потрібно подати особисто або поштою до:

- сервісного центру ПФУ,
- ЦНАПу,
- уповноважених осіб органу місцевого самоврядування,
- за технічної можливості через вебпортал або застосунок ПФУ, або портал «Дія».

Це може зробити постраждала людина або її законний представник.

Які документи додати до заяви

- копію документа, що посвідчує особу,
- копію картки платника податків,
- копію свідоцтва про народження – для дітей до 14 років.

Повний перелік зазначений у п. 8 Порядку надання одноразової компенсації особам з інвалідністю та дітям з інвалідністю, постраждалим внаслідок дії вибухонебезпечних предметів, затвердженого Постановою КМУ від 29 вересня 2021 р. № 1020.

Огірки та теплиці як каталізатор розвитку села. Щось у цьому є!

Віктор Першко

Приводом до написання цих рядків стали огірки. Ті, що продаються у Житомирі на Малинському ринку.

Це може здаватися легендою, але у Житомирі ще у минулому році аж раптом дізналися, що огірки на Малинському ринку можуть з'являтися не лише із Вінниці чи Одеси або не лише із станишівських теплиць, де процвітає бізнес одного відомого житомирського підприємця. У цьому році не меншу популярність у житомирян мали огірки із Жовтого Броду. Жовтий Брід до цих пір особливої овочевої популярності у масштабах всієї Житомирщини вочевидь не мав. І звідкіль їй взятися, коли село розташоване за добрий десяток кілометрів від автодороги, а у саме село жодна із влад за багато років так і не спромоглася збудувати більш-менш цивілізованого шляху. Влітку тут курява від кам'яного пилу, а взимку... Та, в принципі, – те ж саме. Чим відрізняється Жовтий Брід від інших сіл Романівської селищної ради? Та наче нічим особливим, окрім того, що діток щороку тут народжується більше, аніж тих, хто вмирає. Тобто село приростає людьми. А ще кажуть, що місцеве населення, яке

не зменшується у чисельності, як у інших селах, активно будує нове житло. Не одну чи дві, а цілих чотири хати збудовано у Жовтому Броді упродовж минулого і вже у поточному році.

По-різному живуть і виживають місцеві жителі. У більшості чималі городи, які дають врожай, якщо не лінуватися і працювати зранку до ночі. І сіна для худоби тут вдосталь. А ліс – поряд і звідусіль, що також важить багато для місцевого люду. Але родзинкою місцевої економіки стали теплиці, які з'явилися на території одразу декількох особистих селянських господарств. Звісно ж, якраз у теплицях і вирощується овочева продукція, яку споживають не лише вдома. Бо вистачає і на продаж. Ще й як вистачає. Чогось особливого, заснованого на добривах чи на суперових новітніх технологіях із застосуванням хімічних та біоло-

гічних добавок у теплицях селянських господарств Жовтого Броду не використовують. У тому, що продукція натуральна, вирощена на органіці, на поливі і теплі, і полягає квінтесенція популярності огірків із Жовтого Броду. Схоже на те, що якраз тут, у селі, яке має справжні ознаки віддаленої глибинки, віднайшли рецепт економічного зростання і розвитку. Так-так, у це важко повірити, але у Жовтому Броді на часі – саме розвиток. Його можна назвати стихійно-самодіяльним, оскільки ні влада, ні банки, ні великий бізнес з тим, що відбувається у Жовтому Броді, не пов'язані. Про певну грантову підтримку, на яку подекуди в Україні спираються селянські і фермерські господарства, у Жовтому Броді, здається, й не чули. Але про розвиток, про вдосконалення тепличного господарства люди тут думають. Звісно, огірки – культура цікава і, як ви-

явилось, не така вже й складна для вирощування і продажу. Хоча із продажем буває всілякого, бо збуту вирощеного врожаю огірків тепличним господарствам із Жовтого Броду досі ніхто не гарантував. Як кажуть, все самі, як можемо, як вміємо і – як повезе.

Ну а що далі? Вочевидь, вирощуванням огірків можна займатися із весни до осені, бо взимку в умовах особистого селянського господарства забезпечити самодіяльну теплицю комфортним теплом навряд чи вдасться. Як відомо, на зиму рослинницька галузь у селі замирає, а просинається вже ранньою весною. І першими знову будуть люди, які збудували теплиці. Вже наступної весни, дасть Бог, у Жовтому Броді їх буде більше. Але і проблем, які можна буде називати проблемами росту, тут також побільшає. Хтозна, якою наступного року буде ситуація на ринку овочевої

Джерело фото: Твій Романів

продукції України. Можливо, теплиці у Жовтому Броді варто взяти до уваги, і продукцію, яка тут з'являється вже у березні-квітні, можна споживати на місці. У межах громади чи хоча б у сусідніх громадах. Поки що продукцію із Жовтого Броду доведеться довозити по тих старих дорогах, які тут збереглися ще із старих, колгоспно-радянських часів. Але у подальшому щось таки можна було б вдосконалити і в дорожньому питанні. Зрештою, треба думати і якомога швидше. Бо якщо у селі є люди, яких не меншає, а більшає, а, тим паче, люди прагнуть працювати, будувати і розвиватися, то щось треба робити. Можливо, навіть треба й допомогти. А чом би й ні?

P. S. Поки ми спілкувалися із продавцями Малинського ринку і намагалися з'ясувати джерела і складові частини тепличного феномену у Жовтому Броді, у соціальних мережах з'явилися оголошення із запрошенням українців на роботу до Литви. І куди б ви думали? Група фермерських господарств Enlito Group Lietuva запрошує наших співгромадян для роботи у тепличних комплексах. Упродовж всього року. І щомісячна заробітна платня пропонується достойна – 1100-1200 євро. Хоча роботу у теплицях не даремно прирівнюють за умовами праці до найважчих виробництв. Але головне – люди розвиваються.

Варто побувати, бо є що побачити

Наталка Риси́ч

Подія, яка відбулася у Мирополі 12 серпня, заслуговує на увагу нашого читача не лише тим, що вона сталася.

Не менш важливим є значення події та її можливі наслідки для формування іміджу, розуміння ідентичності миропільської краєзнавчої спадщини і загалом для покращення привабливості Миропільської громади та її музейно-історичного потенціалу. Йдеться про екскурсію «Миропіль: Незалежність, викарбувана у камені та часі», яка об'єднала жителів та гостей громади, зацікавлених історією та культурною спадщиною Мирополя.

Її учасники отримали можливість по-новому поглянути на знайомі місця, більше і детальніше дізнатися про історію рідного краю, про маловідомі факти та сучасний стан культурної спадщини Мирополя.

Перше, чим вразила екскурсія, яка відтепер має повне право називатися тематичною, – це те, наскільки пізнавальною може стати, здавалося б, проста, із невивагливим маршрутом подорож, яка опиралася на прізвища, постаті, факти, події та місця, що залишили свій значимий слід в історії Мирополя упродовж багатьох століть.

Звісно ж, увага учасників екскурсії не могла пройти повз постать графа Маріанна Чапського, життя і діяльність якого у середині та другій половині 19-го століття надали Мирополі потужного поштовху у розвитку його економіки. Паперова фабрика графів Чапських на століття визначила економічну значимість Мирополя на карті Житомирщини, а зрештою – і всієї України. На жаль, на згадку про Чапських у Мирополі залишилися руїни старовинної стайні, де 150 років тому вирощували елітних коней арабської та англійської порід. У ході екскурсії її учасники мали змогу дізнатися про грандіозне господарство сімейства Чапських: млини, паперову фабрику, винокурню та грандіозну пасіку, що нараховувала 2 000 вуликів.

Особливою окрасою туристичного маршруту став костел святого Антонія – велична пам'ятка 1820 року. Настоятель, отець Едвард, радо зустрів відвідувачів та розповів про фундаторів храму, які створювали та розбудовували нашу громаду.

Згодом учасники пішої екскурсії оглянули камінний хрест, де почули надзвичайно цікаву розповідь від Тетяни Клименко – родички майстра Степана Клименка, який встановив цю пам'ятку. Вона розповіла про те, чому хрест з'явився саме на цьому перехресті, яким був Степан Іванович та навіть уточнила дату його народження.

Шану захисникам України учасники екскурсії віддали у сквері пам'яті «Борцям за волю і незалежність України». А в місцевому

музеї екскурсанти завітали на виставку «Українсько-Єврейська Зустріч», яка демонструється тут вже близько місяця і присвячена спільній історії та культурному діалогу українського та єврейського народів упродовж багатьох століть.

Отже, тематична екскурсія «Миропіль: незалежність, викарбувана у камені та часі», ще раз, і то доволі наочно, переконає багатьох миропільчан і гостей селища у тому, що туристичний потенціал, яким Миропіль, безумовно, володіє, треба розвивати. Сам факт проведення такої екскурсії служить справі промоції культурної і краєзнавчої спадщини Мирополя і заслуговує на входження до переліку тематичних екскурсій, які спроможні привабити численних гостей селища. Навіть туристи, які приїждять до Чуд-

нова, Романова чи Любара, мають нагоду щонайменше не обминути Миропіль як важливу і значиму туристичну локацію. Зрештою, Миропіль цілком спроможний сформувати ще навіть не один, а одразу декілька туристичних маршрутів, залучивши для цього пам'ятки Колодяжного, потужні залишки Новоград-Волинського УРу, екологічний потенціал місцевостей довкола річки Случ, яка саме в ареалі селища Миропіль має дивовижно привабливий вигляд. Таким чином, гості Мирополя, в тому числі і його уроженці, які нині проживають в інших місцевостях України, мають можливість отримати гарний, якісний туристичний продукт, спроможний задовольнити найвибагливішого туриста. І якраз у цьому цілковитий респект події, про яку ми вирішили ще раз нагадати не лише миропільчанам, але й усім тим, хто небайдужий до історії рідного краю.

Ностанок зауважимо, що кожен, хто забажає відвідати Миропіль і познайомитися із його історичними сторінками в екскурсійному варіанті, може звернутися за телефоном 097 5213459. Але є умова: екскурсійна група, яка забажає екскурсії Мирополем, має налічувати не менше 15 осіб. Тож приїздіть, цікавтеся, пізнавайте. І – відпочивайте!

Неділя, 16 серпня, виявилася не нашим днем

Віктор Єрофєєв

Перший матч чергової першості України сезону 2026/2027 року серед аматорських команд FC «VIVAD» проводив на виїзді і грав у Костополі.

Досвід попередніх сезонів, коли романівчани грали із футболістами рівненського футболу у першості серед аматорів, був на користь FC «VIVAD». Футболісти із Костополя, а імовірніше, їхнє керівництво, чудово пам'ятали про такий баланс на користь чемпіона Житомирщини і готували свою футбольну дружину до потужного опору гостям. Отож поєдинок, що розпочався у Костополі о 13 годині 16 серпня, обіцяв бути впертим, і прогнозувати його сценарій було неможливо.

Але початок матчу був таким, як і очікувалося. Команда із Житомирщини ледь не з перших хвилин намагалася довести господарям стадіону, що минулорічні результати із перевагою романівського клубу не були випадковими. Тож гості прагнули нав'язати і темп матчу, і загалом не випускати ініціативу зі своїх рук. Чогось переконливого із натиску на ворота костопільчан у гравців FC «VIVAD» не виходило. Щоправда, і атаки (чи на початку поєдинку контратаки) господарів стадіону також великої небезпеки не приносили. Однак першими гол у матчі забили якраз костопільчани.

Одна із небагатьох помилок «вівадівського» захисту призвела до того, що

нападник гостей отримав можливість завдати сильного і точного удару по воротах гостей. Удар виявився невідпорним, і рахунок став 1:0 на користь господарів стадіону. Не можна сказати, що забитий м'яч переламав хід поєдинку, однак впевненості у діях костопільських футболістів відчутно додалося. На щастя гостей, гостроти в атаках гравців ФК «Костопіль» не збільшало, але про ігрову перевагу FC «VIVAD» вже ближче до завершення першого тайму говорити не доводилося. У другому таймі гості дуже старалися грати швидше за господарів, але на завершальній стадії атаки чемпіону Житомирщини не вистачало креативу, гостроти, а їхні

атаки із навісами у карний майданчик ФК «Костопіль» завершувалися точною грою костопільського захисту. Вже під завесу матчу гості відверто втомилися і мали безпорадний вигляд у намаганні забити у ворота суперників хоча б один м'яч.

Тому підсумковий результат гри (1:0) на користь господарів стадіону можна вважати успіхом костопільчан. FC «VIVAD» вочевидь розраховував у Костополі здобути хоча б нічию.

Поразка романівчан у поєдинку аж ніяк не з фаворитом чемпіонату є прикрою

невдачею нашої команди. Якщо дивитися на гру романівської команди у світлі перспективи майбутніх поєдинків, то чемпіон Житомирщини має внести у свої тактичні дії значні корективи. Відверто слабка ефективність нападу чемпіона Житомирщини у ситуації із більш-менш дисциплінованим захистом суперника є головною причиною прикостей романівської команди. Ну а як посилити гостроту романівської атаки – це питання до тренера FC «VIVAD».

Хтосьна, можливо, команді не вистачає центр-форварда таранного типу, який зможе завершувати атаки романівчан з повітря, тобто після верхових подач у район карного майданчика суперника. Хоча питання полягає у тому, де взяти новачка на посилення нападу FC «VIVAD» у надсуперних умовах воєнного часу. Хтосьна, можливо, колектив романівчан знайде інші варіанти підсилення гри команди, яка учергове поставила перед собою високі завдання не лише у масштабах Житомирщини, але й на рівні всеукраїнському. Якщо ж взяти ситуацію із першістю України серед команд-аматорів, то клуб із Романова має одну суттєву перевагу: гравці мають чималий досвід участі якраз у такому чемпіонаті, а те, що хлопці грають тривалий час у стабільному складі, імовірно, може бути важливим козирем нашої команди. Зрештою, два-три тури аматорського чемпіонату, який щойно стартував, покажуть точний діагноз стану ігрових кондицій романівчан. Якщо суттєвих покращень або ж видимих змін у картинці гри FC «VIVAD» не настане, тоді у таких ситуаціях настане час більш категоричних висновків.

Наша спортивна слава кріпне і росте! Але вона потребує уваги

Віктор Єрофєєв

Ми вже повідомляли про те, що до складу збірної команди України серед легкоатлетів-юніорів напередодні чемпіонату світу потрапив романівчанин Ілля Тишкевич.

Ця інформація промайнула напередодні проведення чергової світової першості, яка проходила у США із 5 по 9 серпня цього року. Місто Юджин (штат Орегон) стало місцем змагань кращих легкоатлетів-юніорів із 137-ми країн світу. Збірна України була однією із найменших команд, адже до її складу входило лише 18 спортсменів. Ми навмисно говоримо «лише», бо деякі збірні, які привезли на чемпіонат свої юніорські команди, мали по 60 і навіть по 85 учасників величезної легкоатлетичної програми змагань. Але склад кожної із команд, яка вирушала на світову першість, формувалася із тих спортсменів, які змогли виконати напередодні чемпіонату певні кваліфікаційні спортивні вимоги та досягти нормативного результату. Зауважимо, що, наприклад, наш романівчанин Ілля Тишкевич виконав запроваджений норматив для потрапляння на світову першість не з першої спроби. Але все ж таки виконав і отримав шанс позмагатися у когорті найсильніших спортсменів-юніорів всієї планети. А це, що не кажіть, все ж таки рівень. Бо хто у Романові пам'ятає когось із місцевих спортсменів, які потрапляли на світову першість?

Так-от, Ілля Тишкевич, як вже повідомляли деякі ЗМІ, на чемпіонаті світу у Юджині на дистанції у 5000 метрів показав 23-й результат. Ілля виконав норматив майстеру спорту України, але ж вважає, що мав шанси завершити дистанцію на кілька сходинок вище. Ось, скажімо, тренер Іллі Тишкевича А. Ц. Сушицький звернув нашу увагу на те, що різниця у результатах між 13-м і 23-м місцем (яке посів Ілля Тишкевич) зовсім незначна

– лише 30 секунд. Анатолій Цезарович називає певні деталі, які якраз і завадили його вихованцю пройти дистанцію на 30, або ж навіть і на 40 секунд краще, аніж він це зробив. Звісно ж, якби тренер, що виховав Іллю Тишкевича із перших його кроків, під час чемпіонату у США був поряд, наш земляк почувався б значно краще. Хоча, за свідченнями Іллі, переліт через океан, зовсім інші часові пояси, акліматизація, їжа (дуже для нас незвична) далися взнаки, і оговтатися і налаштуватися на найкращу спортивну форму українським спортсменам у США так і не вдалося. А ті учасники, які прибули до США заздалегідь, ті команди, які проводили у США тренувальні збори або збірні тих країн, які розташовані поряд зі США (наприклад команда Ямайки), не мали проблем із акліматизацією і були, як кажуть, у своїй звичній змагальній аурі.

Однак минулий чемпіонат світу став для Іллі Тишкевича рубіжним етапом у його спортивній кар'єрі. Наш земляк отримав ще одну, напроход важливу і дорогоцінну, порцію змагального і загалом спортивного досвіду. Ілля каже, що бачить своє майбутнє в оптимістичних тонах, а це означає, що він налаштований на подальшу працю, на продовження тренувань, змагань і випробувань. Скажімо, з огляду на результати своїх суперників, Тишкевич вже на найближчих чемпіонатах Європи прагнучиме посісти місце щонайменше у п'ятірці найкращих скороходів континенту. Враховуючи те, що Ілля ще рік матиме можливість виступати в юніорських змаганнях, наступний чемпіонат світу у 2027-му році для нього може бути куди успішнішим, аніж той, який

щойно завершився. Але для цього юнак із чудовими чемпіонськими задатками має постійно тренуватися. Для цього має бути належна підтримка не лише Федерації легкої атлетики України, але й місцевої влади, починаючи від Романівської селищної ради і так само – від керівників Житомирської області загалом.

Цілком можливим варіантом такої підтримки могла б бути поміч для спортсмена від будь-якої бізнесової асоціації, спілки, фірми, установи чи організації. Адже юніори, які змагалися із Іллею Тишкевичем на стадіоні міста Юджин, мали у спонсорів потужні підприємства, знакові і брендові фірми зі своїх країн, які на очах світової спільноти отримували певну рекламу, розголос і авторитет. У всьому світі підтримка талановитого спортсмена – це вияв благородства, високої громадянської свідомості і навіть звитяги.

До речі, у Романові продовжують зростати і плекатися юні легкоатлетичні таланти, які також мають устремління і бажання досягнути очевидних чемпіонських вершин. Якщо романівські скороходи Роман Цьомик, Ілля Тишкевич, Аня Рудик вже пішли у великий світ і водночас – у великий спорт, навчаючись у вузах Житомира, Києва та Одеси, то ще зовсім юний Максим Беник, який має у своєму багажі спортивних здобутків два чемпіонських титули переможця першості України, тільки-тільки налаштовує свої сили на рівень міжнародних стартів. І все це – спортивна слава Романова. Це велич нашої громади, нашої землі і нашого краю. Вона достойна неабиякої якості і пошани, але й потребує уваги.

ЕНТЕРОБІОЗ: як захистити себе та дітей від гостриків

Ентеробіоз – найпоширеніший гельмінтоз у світі, що спричиняється дрібними круглими черв'яками гостриками (Enterobius vermicularis).

Без своєчасного лікування може викликати сильний свербіж, біль у животі, порушення травлення та запальні процеси. Малюки частіше за інших підхоплюють ентеробіоз, особливо в дитсадках і школах,

адже ще не завжди пам'ятають ретельно мити руки. До того ж яйця гостриків легко подорожують між членами однієї родини через іграшки, рушники та близький контакт.

СТАТИСТИКА В УКРАЇНІ
Частка серед усіх гельмінтозів – 60-80%.

Офіційно зареєстрованих випадків щорічно – 4500-8800.

Реальна кількість хворих значно вища (через самолікування та відсутність звернень до лікаря).

Група ризику – діти дошкільного та молодшого шкільного віку.

ЩО ТАКЕ ГОСТРИКИ?

Гострики (Enterobius vermicularis) – дрібні круглі черв'яки білого кольору довжиною 4–10 мм. Запліднені самиці вночі мігрують з товстого кишківника до шкіри навколо анального отвору, де відкладають яйця. Саме це викликає нічний свербіж – головний симптом хвороби.

ЯК ВІДБУВАЄТЬСЯ ЗАРАЖЕННЯ?

Єдине джерело інфекції – хвора людина. Єдиний механізм передачі – фекально-оральний.

Достатньо проковтнути кілька яєць, які можуть бути на:

- руках, іграшках, одязі;
- постільній білизні, рушниках;
- дверних ручках, мобільних телефонах;
- предметах побуту в дитсадках та школах.

СИМПТОМИ: КОЛИ ПІДЗВУЮТЬ ЕНТЕРОБІОЗ

Перші ознаки з'являються через 10–25 днів після зараження:

Симптом	Прояв
Свербіж навколо анального отвору	Посилюється вночі, порушує сон
Порушення сну, дратівливість	Неврастенія, енурез у дітей
Біль у животі, нудота	При великій кількості паразитів
Запори, тенезми	Болісне відчуття неповного випорожнення
Вагініт у дівчат	Запалення слизової піхви
Ускладнення	Рідко – апендицит, бактеріальні інфекції шкіри

Діагностику ентеробіозу зазвичай проводять за допомогою мікроскопії – через виявлення яєць гостриків або самих паразитів.

При підозрі на ентеробіоз зверніться до сімейного лікаря або педіатра – діагностика проста, а лікування ефективне!

ПРОФІЛАКТИКА: 5 ЗОЛОТИХ ПРАВИЛ

Для дому:

- щоденне вологе прибирання приміщень;
- регулярна заміна постільної та нагільної білизни;
- прасування випраної білизни гарячою праскою;
- коротке підстригання нігтів у дітей та дорослих;
- контроль за особистою гігієною всіх членів родини.

Для закладів освіти:

- регулярна дезінфекція іграшок, килимів, поверхонь;
- контроль за гігієною рук дітей протягом дня;

-забезпечення мийних засобів, рушників, паперових серветок;

-інформування батьків про симптоми та профілактику ентеробіозу;

-своєчасне медичне обстеження при виявленні випадків.

Гігієна рук найважливіша! Навчайте дітей цим навичкам з раннього віку! Мийте руки з милом: після туалету, перед їдою, після повернення з вулиці, після контакту з тваринами.

Пам'ятайте:

Самозараження – часта причина тривалого перебігу хвороби. Діти, почухавши сверблячу ділянку, переносять яйця під нігті, а потім до рота.

Лікуватися має вся родина, навіть якщо симптоми є лише в однієї людини.

Не займайтеся самолікуванням! Препарати призначає лікар з урахуванням віку, ваги та стану здоров'я.

Повторний курс лікування через 2–3 тижні часто необхідний для знищення нових особин, що вилупилися з яєць.

Будьте уважні до здоров'я – маленькі правила рятують від великих проблем!

Джерело: ДУ «Житомирський ОЦКПХ МОЗ України»

Поради батькам школярів: як облаштувати комфортне і безпечне місце для навчання

Школярі проводять багато часу за робочим столом, де виконують домашні завдання, користуються комп'ютером або проходять дистанційне навчання.

Тому важливо облаштувати його так, аби дитині було зручно. У цьому матеріалі розповідаємо, як правильно відрегулювати відстань до монітора, висоту стільця, інтенсивність освітлення та впорядкувати простір навколо.

Як облаштувати місце за столом

Важливо підібрати стіл та стілець так, щоб дитина могла сидіти в правильній позі:

- дитина сидить глибоко на стільці;
- спина пряма, її попереково-крижова частина спирається на спинку;
- голова злегка нахилена вперед;
- ноги зігнуті в кульшовому та колінному суглобах під прямим кутом;
- стопи повністю стоять на підлозі;
- передпліччя вільно лежать на столі.

Стіл та стілець обов'язково мають відповідати зросту дитини:

- занижений стіл (дитині доводиться нахилитися вперед для письма) – напружуються спина і шия;
- зависокий стіл – напружуються плечі та руки;
- завищений стілець (стопи дитини не торкаються підлоги) – м'язи спини та шиї втомлюються швидше.

Переконайтеся, що стілець, яким користується ваша дитина, має спинку, яка створює правильну опору для спини. Якщо його висота не регулюється, можна використовувати підставку під ноги, щоб стопи не висіли.

Якщо дитина навчається онлайн – організуйте простір так, щоб частину часу вона могла працювати стоячи, наприклад за високим столом.

Як правильно розмістити комп'ютер або ноутбук

Монитор

Розмістіть монитор на відстані витягнутої руки (45–75 см). Верхній край має бути на рівні очей, а сам екран – трохи відхилений назад. Таким чином, під час роботи дитина дивитиметься прямо перед собою, а не вниз або вгору. Це знімає навантаження з шиї та допомагає уникнути втоми очей.

Щоб уникнути різкого перепаду між освітленням екрана і простору довкола, під час роботи за монитором варто розмістити лампу збоку або позаду від екрана, на одній висоті з його верхнім краєм, так, щоб світло не створювало відблисків на екрані.

Клавіатура і мишка

Коли дитина працює за комп'ютером, клавіатура з мишкою мають бути розташовані так, щоб лікоть був зігнутий під прямим кутом або трохи розігнутий. Руки при цьому не мають тривалий час випиратися на край стола, оскільки це може спричинити дискомфорт.

Якщо дитина користується ноутбуком, може бути складно поставити його правильно. Тому для тривалої роботи краще використовувати окремі клавіатуру та мишку. Це дозволить поставити ноутбук так, щоб екран був на правильній висоті і водночас дитині було зручно друкувати.

Яким має бути освітлення

Удень найкраще працювати при природному світлі. Робочий стіл найкраще розташувати так, щоб дитина сиділа до вікна боком (лівим, якщо дитина пише правою рукою, і навпаки). Так рука не затінюватиме робочу поверхню. Варто уникати прямих сонячних променів: вони можуть відсвічувати на білих аркушах і спричиняти напруження очей.

Увечері для освітлення робочого місця найкраще підійде настільна лампа на гнучкій ніжці, яка дозволяє регулювати напрямки і висоту світла. Розмістити лампу слід з протилежного боку від руки, якою дитина пише. Відстань від лампочки до робочої поверхні має бути 30–40 см, трохи вище рівня очей дитини. Не варто

ввечері використовувати тільки настільну лампу в темній кімнаті. Краще, щоб разом із нею було ввімкнене й загальне освітлення – так не буде великого контрасту між яскравою робочою поверхнею та темним простором навколо.

Не забувайте про перерви та руханки

1. Кожні 30–40 хвилин влаштовуйте перерву на розминку: потягнутися, пройтися, розім'яти руки та шию.
2. Час на домашні завдання поділіть на короткі блоки, щоб дитина не перевтомлювалася.
3. Коли дитина працює за монитором, нагадайте їй, що кожні 20 хвилин слід на 20 секунд переводити погляд на кілька метрів удалі. Наприклад, можна порозглядати плакат на стіні або краєвид за вікном.
4. Організуйте руханку після навчального дня. За рекомендаціями ВООЗ, дітям потрібна щонайменше година помірної або інтенсивної фізичної активності щодня.
5. Переконайтеся, що дитина проводить достатньо часу на свіжому повітрі: ВООЗ рекомендує від 90 хвилин на день у світлий час доби. Це допоможе не тільки додати рухової активності, а й відтермінувати або сповільнити розвиток короткозорості.

Джерело: Центр громадського здоров'я МОЗ України

Гороскоп на тиждень 19 серпня - 25 серпня

ОВЕН

Звичка діяти швидко й напролом зараз може підвести, оскільки легко переоцінити свої сили або покластися на ілюзорний план.

ТЕЛЕЦЬ

На початку тижня варто бути уважнішими у фінансових та ділових питаннях – обіцянках та пропозиціях, які звучать надто привабливо.

БЛИЗНЮКИ

Інформація може виявитися неточною або спотвореною – не поспішайте ділитися новинами та приймати рішення на її основі.

РАК

Уникайте рішень, пов'язаних із домом або родиною, ухвалених під впливом емоцій. До 23 серпня енергетичний фон нормалізується.

ЛЕВ

Середина тижня вимагає стриманості – існує великий ризик переоцінити ситуацію або повірити в красиві, але порожні обіцянки.

ДІВА

До 23 серпня ви відчуєте приплив прояснення та енергії – саме час розпочати, що давно відклали на зручний момент.

ТЕРЕЗИ

До 23 серпня енергія стає більш практичною – це гарний час, щоб закріпити те, що пройшло перевірку цього тижня.

СКОРПІОН

Будьте обережні з діловими документами, які вимагають тверезого розрахунку. 21 серпня стосунки проходять випробування.

СТРІЛЕЦЬ

Тримайте під контролем свій властивий вам оптимізм – не все, що має багатообіцяльний вигляд, виявиться таким насправді.

КОЗОРИГ

Можлива перевірка стосунків або фінансових домовленостей на міцність, і результат покаже, що є дійсно надійним.

ВОДОЛІЙ

Будьте особливо уважні до інформації, яка здається технологічно чи інтелектуально привабливою, – не все, що блищить, виявиться правдою.

РИБИ

Ризик ілюзій, самоощуканства та переоцінки ситуації зараз вищий, ніж зазвичай, – перевіряйте факти, не довіряйте сліпо інтуїції в практичних питаннях.

Джерело: TCH

Смачного!

Домашнє морозиво з персика

Інгредієнти: 600 г персиків, 300 мл молока, 2 ст. л. цукрової пудри, м'ята для декору.

• Помийте 600 г персиків та добре обсушіть паперовими рушниками. Розріжте кожен персик на 2 частини, відділіть кісточку.

• Викладіть персики зрізом донизу на дерев'яну дощечку та відправте у морозильну камеру щонайменше на 30 хвилин. Вони мають добре підмерзнути. Щоб зрозуміти, чи достатньо часу, подивіться на фрукти: якщо вони покритися морозним шаром, продукт готовий до подальших кроків приготування.

• Заморожені персики поріжте кубиками та помістіть у стаціонарний блендер. До персиків влийте 300 мл молока та додайте 2 ст. л. цукрової пудри.

• Збийте інгредієнти до однорідності. Далі перелійте отриману масу у прямокутну чи квадратну

скляну форму. Накрийте кришкою та відправте у морозильну камеру на 30–60 хвилин.

• Подавайте у креманках, прикрасивши листочком м'яти за бажанням.

Шампінйони на мангалі

Інгредієнти: 500–600 г шампінйонів, 50 мл соєвого соусу, 2–3 зубчики часнику, 1 ч. л. діжонської гірчиці, 2–3 гілочки чебрецю, сіль та чорний перець до смаку.

• Підготуйте 500–600 г шампінйонів. Швидко промийте їх, якщо на грибах є залишки бруду. Мити гриби довго небажано, щоб вони не вбирали зайву вологу.

• Викладіть печериці у глибоку миску, додайте 50 мл соєвого соусу, 2–3 зубчики часнику, вичавлених через прес, 1 ч. л. діжонської гірчиці, 2–3 гілочки чебрецю, сіль та чорний перець до смаку. Але враховуйте, що соєвий соус вже солоний, тож із сіллю варто не переборщити.

• Ретельно перемішайте гриби з маринадом. Накрийте миску харчовою плівкою та залиште на 30 хвилин для маринування.

• Після маринування дістаньте з миски чебрець, обтрусіть печериці від зайвого часнику (бо він горітиме під час обсмажування). Нанизайте гриби на

шампури – у нас вийшло 3 штуки, але це залежить від розміру ваших шампінйонів.

• Смажте гриби на мангалі на розпеченому вугіллі протягом 5 хвилин з обох боків. Подавайте до картоплі або іншого улюбленого гарніру.

Джерело: klopotenko.com

Куточок ГОРОДНИКА

Способи, які допомогли моєму буряку долежати до нового врожаю

До зберігання буряків потрібно підходити творчо, тому для збирання вибираємо яскравий сонячний день. Так і буряк просохне швидше, і всі дефекти на буряковій шкірці видніші.

Дефективний та сумнівний – відразу убік, на заготовівлі та поживу. До решти – придивляємось. Буряк не повинен бути волохатим.

Для зберігання вибираємо коренеплоди-середнячки (з кулак). Як дрібні, так і великі коренеплоди зберігаються гірше.

Ідеальний для зберігання бурячок – розміром з кулак, з бадиллям, зібраним у чубчик і не волохатий.

У буряків відразу після збору потрібно зрізати бадилля, тому що бадилля тягне з коренеплоду соки. Правило з часником та цибулею, в яких потрібно дати листям підсохнути, щоб налилася головка, тут не працює.

Бадилля зрізаємо прямо під корінь. Але не торкаємось м'якоті коренеплоду! Намагаємось зрізати так, щоб від бадилля на коренеплоді залишився лише контур і жодних ніжок.

Всі відібрані для зберігання буряки в день збору розкладаємо в ящиках в один шар на сонці – підсохнути. У наступні дні сушимо буряки в тіні, на вітерці.

Якщо погода стоїть суха та сонячна, зрізам, щоб підсохнути, достатньо двох днів. Якщо погода сира, сушимо у приміщенні чотири дні. Як тільки зріз підсох, можна закладати на зберігання.

Якщо немає льоху, є лише два способи допомогли буряку долежати до нового врожаю.

Буряки, відібрані для зберігання, сортуємо на дві групи: ідеальний і неідеальний. Неідеальний акуратно складаємо в мішки з-під цукру (кормів для птиці), вилучивши з них плівку, і не туго зав'язуємо. Мішки можна тримати в прохолодному місці (підполі, утепленому

балконі, передпокої). Цей буряк потрібно їсти насамперед.

Ідеальний буряк залишаємо на тривале зберігання. Забігаючи наперед, скажемо, що підготовлені таким способом буряки дехто зберігає у квартирі біля балконних дверей до самої весни. Цей спосіб не вимагає жодного клопоту, а буряк насправді зберігається до весни і довше.

Інший спосіб полягає в обм'язуванні коренеплодів глиняною бовтанкою. Так зберігали коренеплоди наші пращури. При такому зберіганні буряк залишається свіжим і соковитим, ніби щойно з грядки. Також, до речі, можна зберігати і моркву, і інші коренеплоди.

Біля кожного села є місце, де беруть глину. Запитайте місцевих, і вони охоче вам пояснять і покажуть. Потрібно набрати приблизно половину відра глини та залити її водою. Глині потрібно дати постояти тиждень, щоб просочитися водою. Після цього грудки глини легко перетворюються на пластичну масу. Гончарі переминають глину руками, але для буряків це можна зробити і міксером (будівельним). Еластичність і однорідність маси нам не така вже й важлива.

Після того, як глину перем'яли, дати їй відстоятись і зайву воду злити. Залишається густий глиняний кисіль, в який і вмочують коренеплоди. Буряк має бути з усіх боків обмазаний глиною.

Покриті шаром глини буряки розкладають в ящиках в один шар на просушування. «Глиняний» буряк можна сушити прямо на сонці. Як тільки глина на буряку просохне до сухого стану, коренеплоди можна розкласти в ящиках у кілька шарів або акуратно (щоб не пошкодити покриття) скласти в мішки з-під цукру. Але краще зберігати буряки в ящиках.

Коли глина добре висохне, можна буряк у кілька рядів покласти.

Глина, з одного боку, дозволяє бурякам дихати, а з іншого боку, не дає йому втрачати вологу, тому буряк так довго зберігається. Але, звичайно, для такого зберігання потрібно відбирати ідеально здорові коренеплоди.

За матеріалами Ukr.Media

19 серпня середа	20 серпня четвер	21 серпня п'ятниця	22 серпня субота	23 серпня неділя	24 серпня понеділок	25 серпня вівторок
+ 12° + 22°	+ 16° + 28°	+ 19° + 28°	+ 19° + 30°	+ 17° + 26°	+ 16° + 25°	+ 16° + 24°
738 ТИСК, ММ	739 ТИСК, ММ	739 ТИСК, ММ	740 ТИСК, ММ	740 ТИСК, ММ	743 ТИСК, ММ	740 ТИСК, ММ

19 СЕРПНЯ

**СВІЙ ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ВІДЗНАЧИВ
ІНСПЕКТОР З БЛАГОУСТРОЮ РОМАНІВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ,
МУСІЙЧУК ЮРІЙ СВЯТОСЛАВОВИЧ!**

В ЦЕЙ ПРЕКРАСНИЙ, СВІТЛИЙ ДЕНЬ
ПРИЙМІТЬ НАШІ ПРИВІТАННЯ,
НАДСИЛАЄМ ВІД ДУШІ
НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ:

ЩАСТЯ, РАДОСТІ, УДАЧІ,
УСПІХІВ, ГРОШЕЙ, КОХАННЯ,
ЩОБ ЛЕГКІ БУЛИ ЗАДАЧІ
ТА ЗБУВАЛИСЬ ВСІ БАЖАННЯ!

19 СЕРПНЯ

**СВІЙ ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ВІДЗНАЧИВ
ВЕТЕРАН ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ,
БАРАБАШ ЛЕОНІД ПЕТРОВИЧ!**

З ДЕНЕМ НАРОДЖЕННЯ СЬОГОДНІ
ПОСПІШАЄМ ПРИВІТАТИ,
КРАЩОГО ТА НАЙЩИРІШЕ
ХОЧЕМО ВАМ ПОБАЖАТИ:
ХАЙ БУДЕ ДОЛЯ ДО ВАС ПРИВІТНА,
А БОГ ПОДАРУЄ ВАМ МНОГАЯ ЛІТА!

Цікаві факти про котів

• Коти люблять висоту. Також висоту люблять леопарди і ягуари, які сплять на деревах.

• Якщо кішка падає, то її внутрішнє вухо, що управляє балансом, допомагає їй приземлитися на лапи.

• У котів в середньому 12 рухливих вусів з кожного боку морди. В основі вусів є велика кількість нервових закінчень, тому кіт за допомогою них отримує інформацію про все, що його оточує: про предмети, про вітер, про температуру і так далі. Якщо котів видалити вуса, він може погано орієнтуватися в просторі, наприклад погано полювати і взагалі відчувати себе невпевнено.

• Вуса допомагають котам визначити, чи пролізуть вони в отвір!

• Якщо вуса у кішки дивляться вперед – вона чимось дуже зацікавлена або в суті хоче злякати суперника. Якщо вуса дивляться назад – кішка злякана, вона уникає дотиків.

• Нервовий стан у кішки видають вуха – вони у неї дрібно сіпаються, хоча сама кішка може спокійно сидіти і спостерігати. Можна навіть, чіпаючи кішку в такому стані, добитися від неї шипіння і удару лапою.

• Котячі білки короткі, але дуже люті і жорстокі. Головна їхня зброя в бійках – зуби.

• При нападі когось коти щільно притискують вуха до голови. Це для оберігання від зубів і

кігтів противника. Якщо кіт нападає сам, то вуха він опускає горизонтально і в сторони, утворюючи трикутник.

• Коли ми гладимо kota, у нас знижується частота серцебиття і кров'яний тиск. А люди із серцево-судинними захворюваннями мають шанс прожити довше, якщо у них є кіт, на відміну від тих, хто не має ні kota, ні собаки.

Джерело:
cikavo-znaty.com

РЕКЛАМА

КУРСИ ВОДІІВ
ВІД ТОВ «Технічний ліцей»

Категорії, які можна відкрити
А1, А, В1, В, С1, С, D1, D, BE, C1E, CE

Романівка	067-410-12-15
Романів	067-799-04-27
Миропіль	067-895-10-86
Любар	096-565-26-15
Чуднів	097-992-61-48
Житомир	067-900-02-54
	068-288-28-77
Хоросів	097-516-12-25
Коростень	067-391-89-29
Новоград-Вол.	097-554-28-16
Черняхів	097-253-60-24
Ружин	097-487-88-32
Бердичів	097-466-91-50
Андрушівка	067-410-22-60
Нова Борова	067-347-47-80
Попільня	067-946-49-66
Бердичів	097-466-91-50

БУДМАТЕРІАЛИ

м. Чуднів

- ДОШКА ПОЛОВА
- ВАГОНКА
- РЕЙКА МОНТАЖНА
- БРУС

097 745 54 59
098 410 70 17

ЗАКУПОВУЄМО ВРХ
за вигідними цінами

- КОРІВ
- ТЕЛЯТ
- БИЧКІВ
- ТЕЛИЦЬ

а також доріз та худобу на утримання.

Гарантуємо чесну оцінку
та швидкий розрахунок.

тел.: 068 467 05 75

Закупуємо ВРХ ДОРОГО:

- Корів
- Телят
- Дорізи
- Лошат
- Бичків
- Телиць
- Лежачих

Працюємо
ЦІЛОДОБОВО

Корів, телиць, коней - на тримання

+38 068 867 24 91

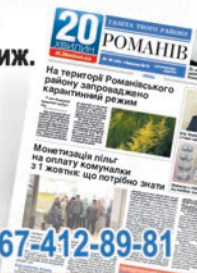
РОЗМІЩЕННЯ РЕКЛАМИ В ГАЗЕТІ

НАС ЧИТАЮТЬ
10 000 РОМАНІВЧАН

ВАРТІСТЬ РОЗМІЩЕННЯ
ОГОЛОШЕНЬ:

- звичайне - 10 грн/тиж.
- жирним шрифтом - 15 грн/тиждень
- рекламний блок - 3 грн/см.кв

Відділ реклами: 067-412-89-81

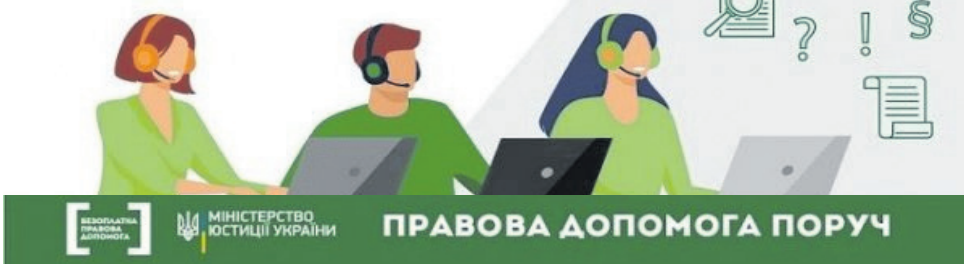

20.ua

ДОВІДКА, СТВОРЕНА ЗА
ВАШИМИ ВІДГУКАМИ

(0 800 213 103

телефонуйте до контакт-центру
системи з надання безоплатної
правової допомоги

ВЕДОМОСТІ
ПРАВОВА
ДОПОМОГА

МІНІСТЕРСТВО
ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

ПРАВОВА ДОПОМОГА ПОРУЧ

20
ХВИЛИН
zt.20minut.ua

19 серпня 2026 р.
№ 27 (350)

WAN

Газета є членом
Всесвітньої газетної
Асоціації

Ідентифікатор медіа R30-02941.

Видавець – ПП "Медіа Ресурс";
адреса: 10014, м. Житомир,
вул. Рильського, 9, каб. 407

Адреса редакції: м. Житомир,
вул. Рильського, 9, 4й пов., каб. 407

Тел.: (0412) 418-189

Директор:
Олександр Васильковський,
тел.: 0 (67) 510-50-75
alex.vasilykovskiy@gmail.com

Головний редактор:
Ольга Сидельська,
тел.: 0 (97) 470-60-17

Рекламний відділ:
Людмила Павлюк
тел.: 0 (67) 412-89-81

Редакція не несе
відповідальності за зміст
реklamних матеріалів.
Редакція може не
поділяти думку авторів
матеріалів. Передрук
матеріалів видання
повинен бути узгодже-
ний з редакцією.

Віддруковано
в друкарні «ВІД і ДО»,
м. Чернівці, вул. Заводська, 37-В.
Тел.: (050) 3763347.

Зам. наклад: 5000 прим.

Замовлення №

Частина тиражу
розповсюджується
безкоштовно.

9 786177 234110